

Et fællesskab, hvor alle kan opleve sig værdifulde og elskede

Årsberetning for Kristelig Handicapforening 2016-2017

En kristen forståelse af mennesket lægger vægt på, at vi netop er skabt som elskede og værdifulde personer med det formål at indgå i relation til andre unikke personer. Fællesskabet er ikke noget, som vi selv skal skabe. Det er noget, som vi fødes ind i og kan være en del af – også når vi lever med hæmmede funktioner.

Desværre kan der af og til være et godt stykke vej mellem ideal og virkelighed, og realiteten er da også, at mange mennesker på grund af sygdomme eller hæmmede funktioner ikke magter at være en del af det store synlige fællesskab i samfundet og i kirken. Men det betyder ikke, at de ikke har behov for at stå i relation til andre.

Hele dette spørgsmål om inklusion står meget centralt i Kristelig Handicapforenings arbejde. For mange af vores medlemmer er netop underlagt livsvilkår, som forhindrer dem at indgå i fællesskabet på lige fod med andre. For nogen bliver løsningen at flytte sammen med ligesindede på et af vores bofællesskaber. Andre bliver boende i private hjem, hvor de kan trække på familie og venner – men der findes desværre også dem, som i hverdagen står meget alene.

I Kristelig Handicapforening arbejder vi derfor også kontinuerligt med at forbinde handicappede og deres familier med kirken og det kirkelige foreningsliv. Det indebærer en indsats for at gøre gudstjenesten og menigheden, herunder også fællesskaberne i de kirkelige foreninger, til et mere åbent og inkluderende sted. Samtidig må vi motivere kirken til at række ud til den gruppe af mennesker, som af forskellige årsager ikke magter at møde op i det store synlige fællesskab. For

denne sidste gruppe kan en enkelt trofast ven være den afgørende forskel på, om man føler sig elsket og værdifuld, eller om man føler sig ekskluderet af fællesskabet.

Vejen mellem eksklusion og inklusion behøver ikke altid være lang!

En inkluderende gudstjeneste

Folkekirken har et positivt formuleret ønske om at give mennesker med udviklingshæmning mulighed for at deltage i det åndelige liv og fællesskab i kirken. Derfor er der ansat præster over hele landet, som har et særligt ansvar for at understøtte handicappedes muligheder for at praktisere deres tro og tage del i kirkelivet.

Alligevel er der sjældent mange mennesker med udviklingshandicap blandt kirkegængerne, når der er højmesse i folkekirken om søndagen. Den situation vil Kristelig Handicapforening gerne være med til at ændre. Vi har derfor i samarbejde med Menighedsfakultetet taget initiativ til et seminar, som skal kaste nyt lys over, hvordan mennesker med udviklingshandicap kan inkluderes i det almindelige gudstjenesteliv i folkekirken. En række oplægsholdere, heriblandt fire sognepræster og en biskop, vil dele viden og inspirere til videreudvikling af gudstjenesten, så både liturgi og forkyndelse medvirker til at inkludere alle. Seminaret afholdes den 19. maj i Aarhus.

Forkyndelse en hjertesag

Kristen forkyndelse er en hjertesag for os, og vi søger hele tiden efter nye metoder til at formidle evangeliet til mennesker med udviklingshandicap.

Godly Play er en spændende religionspædagogisk metode, som på en respektfuld måde inviterer tilhøreren ind i historien, hvor der skabes forbindelse til personlige erfaringer. Den meget sanselige og legende tilgang til formidling appellerer umiddelbart til udviklingshæmmede, og det er derfor noget, som vi vil satse på at brede ud i KH-sammenhænge.

Det første kursus vil blive afholdt til næste efterår, og vi satser på, at vi over tid kan uddanne mindst to ansatte eller frivillige fra hvert bofællesskab.

Hjælp til familierne

En anden hjertesag er arbejdet med at støtte de familier, som lever med et handicappet barn i hverdagen. Flere patientforeninger og psykologer har påpeget, at forældre til handicappede børn har en særlig risiko for at blive skilt. Forældrene elsker naturligvis deres barn, men det giver en lang række begrænsninger at få en søn eller datter, der ikke er som andre, og det kan slide hårdt på parforholdet.

Af hensyn til disse familier har vi valgt at uddanne fire nye PREP-konsulenter, som efterfølgende vil stå til rådighed for forældre, som lever med den særlige udfordring, som et også er at have et handicappet barn. Introduktionen til dette tilbud vil blive præsenteret på temadage, hvor der også vil være relevant undervisning og inspiration til forældre med et handicappet barn. Konsulenterne vil formidle redskaber, som kan bidrage til at se på samlivet med nye øjne og formidle enkle redskaber, der kan hjælpe almindelige par med at blive bedre til at snakke konstruktivt om de ting, der er svære.

Ny landsleder

I det forgangne år har vi måttet ansætte en ny landsleder, da Marianne Søndergaard valgte at søge stillingen som leder på Østbækhemmet i Ølgod. Marianne nåede at være ansat som lands-

leder i halvandet år, hvor hun ydede en betydningsfuld indsats for at skabe sammenhold i foreningen. Desuden var hun med til at fastlægge en ny strategi for arbejdet. Hun har sat sine tydelige spor, og vi er meget taknemmelige for den indsats, som hun har leveret. Heldigvis har Marianne ikke forladt foreningen, og vi glæder os over det fortsatte samarbejde.

Kort før sommeren i 2016 ansatte bestyrelsen Tove Søgaard som ny landsleder. Hun har lagt stærkt fra land og besidder allerede et imponerende overblik over foreningens mange aktiviteter og handicapområdet generelt. Tove har stor organisatorisk og ledelsesmæssig erfaring fra et langt arbejdsliv i offentligt regi. Hun tænker visionært og strategisk og er i fuld gang med at udfordre bestyrelsen på en række felter.

Tilpasning af landskontor

Et af de områder, som vores ny landsleder arbejder intens med i øjeblikket, er en omorganisering af landskontoret.

Vi oplever en øget tilslutning til vores arrangementer og vil gerne udbygge vores tilbud i forhold til blandt andet netværk, kurser, workshop og foredrag. Derfor har bestyrelsen taget beslutning om at tilpasse vores bemanning på landskontoret. Helt konkret vil vi ansætte en nye event- og sekretariatskoordinator, som får til opgave at koordinere kurser, Frøfestival, årsmøde, lodsedler, PR og meget mere.

Rikke Thomassen vil fremover udelukkende fokusere på det journalistiske arbejde og vil derfor gå ned i tid, og Tove Søgaard vil få bedre mulighed for at koncentrere sig om de strategiske og udviklende opgaver for Kristelig Handicapforening.

Udvikling af bofællesskaber

Vi modtager i stigende grad henvendelser fra mennesker, som ønsker at bo på et bofællesskab, der er tilknyttet Kristelig Handicapforening. Der-

for er det glædeligt, at flere bofællesskaber i disse år arbejder på at udvide kapaciteten, uden at hjemmene skal vokse sig for store. Bestyrelsen modtager løbende ansøgninger om lån til dækning af nybyggeri eller renoveringer, og vi forsøger i videst muligt omfang at efterkomme de mange ønsker.

Det er ikke kun den fysiske indretning, der skal følge med tiden. Bofællesskaberne bliver hele tiden mødt med nye krav fra myndighedernes side om professionel håndtering af opgaverne. I skrivende stund til har Styrelsen for Patientsikkerhed netop varslet et nyt tilsyn, som vil finde sted ud fra ni sæt målepunkter.

Kristelig Handicapforening vil være kendt for høj faglig kompetence, og vi ser grundlæggende den type tilsyn som en mulighed for at skærpe vores egen faglighed.

Nyt medlem

I januar måned modtog vi en formel ansøgning fra Heragården om at blive optaget som nyt medlem af foreningen. Efter at have ført en grundig dialog med repræsentanter fra deres ledelse og bestyrelse, har vi valgt at svare positivt tilbage på ansøgningen om medlemskab.

Heragården er et midlertidigt botilbud for unge mellem mennesker mellem 18-35 år med nedsat psykisk funktionsevne, typisk inden for autismespektrummet. Borgerne på Heragården er delvis selvhjulpne, og målet er, at de med tiden kan flytte i anden og mere selvstændig boform. Heragården, som ligger i Herning, er godkendt af Socialtilsyn Midt med 13 pladser.

Vi glæder os over, at Heragården netop har valgt Kristelig Handicapforening som deres fremtidige samarbejdspartner.

Bredt samarbejde

Kristelig Handicapforening har i mange år været medlem af *Landsforeningen LEV* uden at spille en meget aktiv rolle. Den situation er ændret, efter

at vores nye landsleder i efteråret blev valgt ind i LEV's hovedbestyrelse.

Handicapområdet er under et stigende pres, og der er mere end nogensinde før behov for, at vi ser ud over vores eget område og holder fokus på den overordnede sag. Desuden kan vi bedst varetage vores medlemmers interesser ved at samarbejde bredt med andre handicaporganisationer. Derfor glæder det os meget, at det har vist sig muligt at blive en mere aktiv del af LEV.

En anden vigtig samarbejdspartner er *Selveje Danmark*, som yder os værdifuld rådgivning i specifikke sager. Til efteråret skal landsbestyrelsen desuden deltage i Selveje Danmarks bestyrelsesuddannelse. Uddannelsens omdrejningspunkt er de særlige udfordringer og muligheder ved at drive et idealistisk foretagende og en sund forretning på samme tid.

Der er ingen tvivl om, at vi både på lands- og lokalplan gør klogt i at styrke bestyrelsernes kompetencer. Selvejende organisationer er under pres. Kommuner hjemtager arbejdsopgaver, kravene om kvalitet og evidens er stigende, og en skarp prissætning bliver stadig vigtigere. Skal vi klare os i den konkurrence, er det afgørende, at vi formår at arbejde professionelt og klogt – og den slags kræver viden, træning og uddannelse.

Forventningspapir til høring

Vi lever i en tid og et samfund, hvor resultatet ofte afhænger af vores evne til at skabe helhed ud af mange parterers indbyrdes samspil. Meget i Kristelig Handicapforenings fremtid afhænger af, at vi forener kræfterne og arbejder for det fælles bedste.

Derfor har vi i bestyrelsen arbejdet med at formulere en ny udgave af det forventningspapir, som skal være med til at sikre, at vi holder en nogenlunde ensartet kurs. Det nye forslag er nyligt sendt til høring hos bofællesskabernes bestyrelser.

At være forbundet

Det gælder om at være forbundet med omverdenen og hinanden, hvilket jeg har forsøgt at gøre til den røde tråd i denne årsberetning. Vi kan ikke udvikle os som forening, institutioner eller enkeltpersoner uden forbindelse til andre.

Derfor er det også en særlig glæde, at vi i øjeblikket oplever en stor grad af fællesskabsfølelse på tværs af foreningen. Det er ikke noget, som vi kan tage som en selvfølge – det ved vi af dyrtekøbt erfaring – og jeg vil gerne afslutte denne beretning med at sige tak til alle jer, der sætter alt ind på at gøre Kristelig Handicapforening til det fællesskab, hvor alle – uden undtagelse! – kan opleve sig værdifulde og elskede!

Thomas B. Mikkelsen, februar 2017